

Huismus

Tina Nijkamp

‘Carrière maken, maakt niet gelukkig’

Op de eerste plaats is Tina Nijkamp (1972) moeder en huisvrouw. Daarnaast columnist, podcastmaker, media-expert en koningin van de kijkcijfers. Haar leven geeft de voormalige SBS6-zenderbaas een 9.

“Na het verlies van mijn moeder, zus en vader heb ik geleerd dat er belangrijkere dingen in het leven zijn dan een carrière.”

INTERVIEW: INGRID SPELT | BEELD: MARK UYL | VISAGIE: GEORGINA HOPPEN

TINA

We spreken af in de lobby van een hotel in Amsterdam-Zuid, om de hoek van waar ze woont. Tina is een niet te missen persoonlijkheid met een aanstekelijke lach. En lekker nuchter, zoals we haar kennen bij *Vandaag inside* waar ze, net als bij *Van Rosmalen & Groenteman*, geregeld aanschuift. Dé ‘boerendochter uit Overijssel’ met foute bloesjes, die volgens de VI-heren écht niet kunnen. Vandaag is ze gekleed in het zwart. Johan Derksen zou zich aan haar vergapen. Tina heeft vanochtend een nieuwe aflevering van haar podcast *Tina’s tv update* de ether ingegooit. De avond ervoor bevochten de talkshows elkaar over de uitspraak ‘gevangenisstraf’ in het hoger beroep van Ali B. “De talkshows werden minder goed bekeken, de kijker is klaar met deze rechtszaak,” concludeert Tina, eens Omroepvrouw van het Jaar, aan de hand van de kijkcijfers. Natuurlijk heeft ze een mening over dit soort rechtszaken, die breed worden uitgemeten in de media. Daar komen we later op terug.

Zenderbaas

Tina zet tijdens haar studie communicatie-wetenschap aan de Universiteit van Amsterdam haar eerste stappen in de tv-wereld bij de lokale

omroep Salto. Na haar afstuderen en wat tv-werk vertrekt ze twee jaar met haar man en tv-producent Jasper van der Schalie, die samen met Jan Slagter Omroep MAX opzette, naar Australië. Ze werkt daar voor een Australische tv-zender en keert terug om bij SBS6 aan de slag te gaan. Het populaire *Shownieuws* komt uit haar koker. En dan ben je 32 en word je zes jaar zenderbaas van de toen nog impopulaire zender met een ranzig imago. “Van SBS6 wilde ik een familiezender maken – alle seks, porno en geschreeuw eraf – en dat is gelukt. Over mijn salaris was ik achteraf minder tevreden. Na mij kregen de mannen het dubbele. Ik ben slecht in onderhandelen voor mezelf. Maar ik heb me als eerste vrouwelijke zenderbaas nooit ongemakkelijk gevoeld. Ik voelde me gerespecteerd en kreeg niet te maken met al dan niet seksueel grensoverschrijdend gedrag. Ik nam mezelf serieus. Of ik wel of niet aardig werd gevonden, interesseerde me ook niet. Dat straal je wellicht uit. Weet je wat ik wel vreemd vind? Dat er anno 2026 geen enkele jonge vrouw in de top zit. Sowieso geen jonge mensen. Dat is geen goede ontwikkeling. In Hilversum draait het nog steeds om vriendjespolitiek, en zitten we vast aan voornamelijk oudere mannen.” ►

‘In Hilversum zitten we vast aan
voornamelijk *oudere* mannen’

‘Na het overlijden van mijn vader ben ik helemaal ingestort’

Niet iedereen is blij met jouw analyses en kritische kijk op de media en tv-programma's. Hoeveel slaappillen neem jij?

Lachend: “Geen. Soms is het vervelend, maar over het algemeen laat ik kritiek langs me heen glijden.”

Wordt het niet eens tijd voor een bondingtripje met Jan Slagter? Naar Moldavië bijvoorbeeld, samen de bevolking helpen?
“Mwoah...”

Hoe kijk jij naar het naar buiten komen van verhalen over seksueel grensoverschrijdend gedrag in de tv-wereld? Door de veroordeling van Ali B kregen de betrokken vrouwen erkenning.

“Het naar buiten komen van seksueel grensoverschrijdend gedrag is een goede ontwikkeling. Laat het recht maar spreken! Door de negatieve aandacht voor de vermeende slachtoffers in de rechtszaken van Marco Borsato (vrijgesproken – *red.*) en Jeroen Rietbergen (niet vervolgd – *red.*) zouden vrouwen geen aangifte meer durven doen, oordelen velen. Daar denk ik iets anders over. De meeste van dit soort rechtszaken vinden plaats zonder media; er zijn geen BN'ers bij betrokken. Je kunt als vrouw aangifte doen. In onze tijd was daar geen sprake van. Als student ben ik aangevallen. Ik stapte in de nachtbus, werd gevolgd en een onbekende man zette zijn voet tussen de deur. Ik was doodsbang. Het is ‘goed’ afgelopen, maar dat had natuurlijk anders kunnen uitpakken. Aangifte doen, kwam niet in mij op. Het was een andere tijd. Gelukkig is dit heel erg verbeterd.”

Je studeert rechten. Ik zie een carrièreswitch.
“Ja. Maar dan zou ik niet voor zedenzaken kiezen. Een tijdlang wilde ik familierecht doen en pro-Deoadvocaat worden, maar mentaal vind ik dat toch te zwaar. Ik ga voor mediarecht, dat ligt meer in het verlengde van mijn werkervaring. Ik heb nu een tussenjaar, maar studeren bevalt mij goed. Ik heb een fotografisch geheugen, dus leren

gaat mij ook op deze leeftijd goed af. Ik geniet ook erg van de contacten met mijn jonge medestudenten.”

Heb je aan jouw ervaring als student iets overgehouden?

“’s Avonds ben ik altijd bang op straat. In het donker loop ik nooit alleen en van en naar de talkshowstudio's neem ik een taxi. De achtervolging is een trauma in mijn leven. Waar ik me overigens over verbaas, is dat veel mannen geen idee hebben dat vrouwen wel degelijk regelmatig worden lastiggevalen. Dat was vroeger zo, en is nog steeds zo. Hoe kan dat?”

Tina groeide op met een oudere zus en broer op een boerderij met melkkoeien. Een oudere broer, naar wie ze is vernoemd, is met negen maanden overleden aan de gevolgen van een hersentumor. “Ik kende hem niet, maar het overlijden van een kind is voor elke ouder een niet te bevatten verlies. Een verdriet dat altijd aanwezig is in een gezin.” De pleegmoeder van Tina's vader bewoonde een deel van de boerderij. “Op 15-jarige leeftijd ging mijn vader naar de landbouwschool en werkte bij een kinderloos boerenechtpaar. Hij woonde bij ze in, zag ze als zijn pleegouders en voelde zich verantwoordelijk voor zijn pleegmoeder na de dood van haar man. Mijn vaders pleegmoeder voelde voor mij als een echte oma. Met drie generaties onder één dak wonen heb ik altijd heel leuk gevonden.” Tweehonderd meter verderop woonden Tina's échte opa en oma met hun broers en een zus. “Een ontzettend gezellig huishouden, vergelijk het met de film *Antonia*. Ik heb warme herinneringen aan mijn familie.”

Je had een gelukkige jeugd.

“Absoluut. Alles speelde zich af op de boerderij. We speelden er en hielpen mee met het melken of in het huishouden. Op vakantie gingen we niet. Ik had liefdevolle ouders en ze waren gelijk aan elkaar. Mijn vader had veel respect voor mijn moeder, die meewerkte op de boerderij en het huishouden runde.

CV

1972 Geboren in Bathmen

1990 Studeert communicatiewetenschap aan de Universiteit van Amsterdam en werkt bij de Amsterdamse omroep Salto

1994 Begint achter de schermen bij John de Mol Producties

2000-2002 Woont in Australië en werkt daar voor de landelijke tv

2002 Gaat in dienst bij SBS6 waar ze *Shownieuws* en *De 25* opzet

2005-2011 Is zenderbaas bij SBS6

2009 Wordt uitgeroepen tot Omroepvrouw van het Jaar

2012-heden Schuift geregeld aan als media-expert bij talkshows. Tegenwoordig bij *Vandaag inside* en *Van Roosmalen & Groenteman*
2019-heden Studeert rechten
2023-heden Schrijft een column voor *De Telegraaf*
2024-heden Maakt de podcast *Tina's tv update*

En ook heel fijn: mijn ouders hadden nooit ruzie. Mijn vader zag dat ik goed kon leren en wilde dat zijn dochter naar het atheneum ging. Ik was de eerste uit de familie die ging studeren, was blij dat ik naar Amsterdam vertrok en op kamers ging. Soms vond ik het een beetje eenzaam op de afgelegen boerderij tussen de koeien. Ik was toch die nerd, en zat met van die rijke importkinderen op de middelbare school. Ik schaamde me ook wel voor de armoedige boereninrichting thuis en het dialect. Bij vriendinnen zag ik het tegenovergestelde. Ze spraken thuis ABN en woonden in mooi ingerichte huizen. Toen ik mijn eerste vriendje mee naar huis nam, moest ik over het schaamtegevoel heen-stappen. Samen met mijn zus maakte ik de keuken een beetje hipper. Nu ben ik blij dat ik als boerendochter ben opgegroeid. Nee, ik spring niet op de barricade voor de boeren, ik heb zelf niks met demonstreren. Maar ik leef wel met ze mee als hun bestaan op de tocht staat door alle regelgeving. Ik steun ze vanuit mijn hart.”

Is de boerderij nog in de familie?

“Nee, de boerderij hebben we verkocht. Mijn broertje, moeder, zus en vader zijn er overleden. De laatste drie binnen twee jaar. Alle vier hadden ze kanker. Het voelde voor mij niet goed om die plek vol ziekte aan te houden. Ik mis nu ik ouder word wel de rust van die omgeving. Ik wil terug naar mijn roots, dus we zijn op zoek naar een tweede huisje. Een plek waar ik me heerlijk kan terugtrekken, in de buurt van mijn nichtje, de dochter van mijn zus, en mijn zwager en broer. Later wil ik in Bathmen worden begraven; mijn hele familie ligt daar. Jasper weet dat.”

Wat heftig, zoveel verlies!

“Na het overlijden van mijn vader ben ik ook helemaal ingestort. Hij werd twee maanden na de dood van mijn zus ziek en leefde nog drie maanden na de diagnose uitgezaaide kanker. Voor ons wilde hij nog leven, maar hij was op: voor de tweede keer had hij een ►

‘Ik zag thuis hoe het moest. Ik weet zeker dat ik daardoor nooit een foute man in mijn leven heb toegelaten’

kind verloren. Ik was een echt vaderskind; de energie heb ik van mijn moeder. Mijn vader was zachtvaardig, lief en respectvol. Mijn ouders zeiden nooit dat ze van me hielden, maar ik voelde aan alles hun liefde. Mijn carrière bij SBS6 ging als een speer, maar privé stortte mijn leven in. Toch haalde ik in eerste instantie wel energie en afleiding uit mijn werk. Ik vond het vooral heel moeilijk dat mijn zus ziek werd. Op het moment dat ze me belde met het nieuws, zakte ik door de grond. Ik zat bij een presentatie op het Leidseplein. Ik kan ook niet meer normaal langs die onheilspellende plek lopen, ga er met een bocht omheen. Met alle gesprekken in het ziekenhuis ben ik mee geweest. We hebben nog zoveel mogelijk leuke herinneringen gemaakt. Met mijn zus deelde ik alles: zij was ook mijn allerbeste vriendin. Omdat ze ouder was, heeft mijn zus mij mede opgevoed en wereldwijd gemaakt. Ze werd 41. Nu heb ik een sterke band met haar dochter, die haar moeder al moest missen vanaf haar 10de. We zien elkaar regelmatig en doen leuke dingen samen. Voor mijn nichtje wil ik de herinneringen aan haar moeder levend houden.”

Je stortte in. Hoe?

“Ik kreeg last van paniekaanvallen en dacht dat ik zelf dood zou gaan. Nadat mijn vader overleed, ben ik ook gestopt als zenderbaas. Ik zat er helemaal doorheen, en ben nooit meer teruggegaan. Ik heb me laten controleren op het kankergeen, maar dat heb ik niet. Toch maakt die wetenschap me niet minder bang voor de dood. Ik heb nog steeds last van ziekenhuisangst. Het ziekenhuis staat voor mij gelijk aan de dood. Voor die angst en het verwerken van mijn verlies heb ik

10X KORT

In de koelkast?

“Eieren, broodbeleg, margarine en spa rood.”

Altijd bij je?

“Mijn telefoon aan een koord.”

Trots op?

“Trots vind ik zo’n vervelend woord.”

Hekel aan?

“Opschepperij: dure en grote auto’s en zo.”

Groot voorbeeld?

“Madonna.”

Beste tv-programma?

“RTL Boulevard en Vandaag inside.”

Onweerstaanbaar?

“Televisiekijken.”

Fijnste plek in huis?

“De bank.”

Ontspannen met?

“Het gezin.”

Levensmotto?

“Maak een boeket van de bloemen waar je bij kunt.”

EMDR-therapie gehad en ik ging in rouwtherapie bij ‘moeder’ Roefke (Carmiggelt – red.). Als ik haar al zag, wilde ik mijn hoofd op haar schouder leggen. Daarnaast trainde ik veel in de sportschool. Sporten was een uitlaatklep. Jasper is er in die periode honderd procent voor mij geweest en was mijn grootste steun en toeverlaat.”

Jasper leerde ze kennen in haar studententijd. Ze werden vrienden. “Op dat moment wilde ik niets met hem beginnen. Hij was nog zo jong en vol met hormonen. Jasper was té knap, *out of my league*. Het was niet slim om direct in een relatie te duiken.” Een tijdje later ging ze op wereldreis met haar toenmalige vriend, maar moest terug omdat haar geld op was. “Eenmaal terug kon ik naast mijn studie bij *Koffietijd* als eindredacteur aan de slag, en daar liep ik Jasper weer tegen het lijf. Mijn relatie wankelde al, diep in ons hart wisten mijn ex en ik dat het zou eindigen. Met Jasper pakte ik de vriendschap weer op. Die vriendschap veranderde al snel in liefde. Later bleek dat Jasper al veel langer verliefd op mij was.”

In de wandelgangen van Vandaag inside vertelde je al dat je ‘een hete man op de bank hebt zitten’.

Lachend: “Jasper is niet alleen héél knap, maar ook lief... Op de Sydney Harbour Bridge vroeg hij mij heel romantisch ten huwelijk. Deze zomer gaan we met de kinderen terug naar Sydney en vieren we dat we 26 jaar getrouwd zijn. Jasper en ik hebben het heel gezellig. Wat moet je eigenlijk verder zeggen over een goed huwelijk? Ik heb natuurlijk ook een mooi voorbeeld gehad aan mijn eigen ouders. En, ik denk dat het voor het ►

slagen van een relatie belangrijk is dat de relatie van een dochter met haar vader sterk is. ‘Het is belangrijk dat jij een goede respectvolle band met onze dochter krijgt. Dan zal ze nooit op een foute man vallen,’ zei ik tegen Jasper toen we haar uit China ophaalden. Kijk naar mij: de band met mijn vader was sterk en hij was respectvol naar mijn moeder. Ik zag thuis hoe het moest. Ik weet zeker dat ik daardoor nooit een foute man in mijn leven heb toegelaten.”

Tina en Jasper adopteerden na dochter Malou (17) hun zoon Beau (14) uit hetzelfde land. “*Deep down* heb ik altijd gevoeld dat het moeilijk zou worden om zelf kinderen te krijgen. Adopteren vonden we een mooie gedachte. Na het ontvangen van hun foto’s voelde ik me meteen hun mama.”

Wat geef jij ze mee?

“Ik ben niet zo van de regels en doe álles voor ze. De belangrijkste levensles die ik mijn kinderen meegeef, is dat ze altijd hun eigen gang moeten gaan. Je hoeft niet mee te lopen met de groep. De tweede les is: maak een boeket van bloemen waar je bij kunt. Dat heb ik van mijn moeder geleerd. Je krijgt niet alles in het leven en je hoeft ook op niemand jaloers te zijn. Iedereen krijgt zijn portie tegenslag. Leef per dag en probeer er het beste van te maken. Dat is mijn levensmotto.”

‘Ik doe alles voor ze.’ Hoever gaat dat?

“Heel ver... Ze hoeven niks te doen tot hun 18de. Ik ruim alles achter hun kont op, en smeer ’s ochtends nog steeds hun boterhammen. Soms tot ergernis van Jasper. Ik vind het veel te leuk om ze te verwennen. Hoe ik dat deed toen we op wereldreis waren (in coronatijd in onder meer een camper – *red.*)? Nou, niet anders dan thuis: lekker de troep wegwerken.”

Je houdt van zorgen?

“Ja, ik voel me bovenal moeder en huisvrouw. Die wending in mijn leven, van een drukke carrière naar een huiselijker bestaan, heeft me rust gegeven. Het gelukkigst ben ik in en rondom het huis. Ik houd er ook van om het huishouden te doen, en het gezellig te maken thuis. Nee, niet van het grove schoonmaakwerk; daar heb ik eens per week iemand voor. O, en de was opvouwen vind ik ook vreselijk. Dat mag Jasper doen. Eigenlijk kun je wel concluderen dat ik een echte huismus ben. ‘Vroeger was je veel minder zorgzaam en was je vooral met je carrière bezig,’ merkt Jasper weleens op. Klopt. Na het verlies van mijn moeder, zus en vader heb ik geleerd dat carrière maken je niet gelukkig maakt. Er zijn belangrijker dingen in het leven.”

Welk cijfer geef je jouw leven?

“Een 9.” ■